

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/48/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321010182
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8321010182.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.03.2023, v trestnej veci proti obžalovaným G. I. a G. V. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/27/2021 zo dňa 18.08.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom boli obžalovaní G. I. a G. V. podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku oslobodení spod obžaloby pre skutky právne kvalifikované ako pokračujúci prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s pokračujúcim zločinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zákona spáchaných formou účastníka podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, ktorých sa mali dopustiť tak, že

1./ L.Z. po predchádzajúcej dohode s ml. I.H. a ml. M.M. v dopoludňajších hodinách dňa 27.10.2006 vošli do rodinného domu č. XXX v L., okr. Humenné a to cez neuzamknutú bránku na dvor, kde L.Z. na pivničných priestoroch domu vypáčil závoru vetracieho okna, cez ktoré vošli všetci traja dnu do domu, kde prehľadali izby odkiaľ odcudzili z hlinenej pokladničky 44.000,- Sk, t.j. 1.460,- eur, 2.500,- Sk, t.j. 104,- eur, 120,- Zl, t.j. 40,- eur, rôzne predmety zo zlata a striebra v hodnote 102.012,- Sk, t.j. 3.386,- eur, digitálny fotoaparát zn. KODAK s dvoma pamäťovými kartami s puzdrom v hodnote 10.000,- Sk, t.j. 332,- eur, 2 ks mobilných telefónov zn. LGC 3300, IMEI-XXXXXX-XX-XXXXXX-X, IMEI-XXXXXX-XX-XXXXXX-X v celkovej hodnote 4.000,- Sk, t.j. 133,- eur, mobilný telefón Sagem MX 5-2, IMEI XXX-XXXXXXXXXXXX v celkovej hodnote 1.800,-, Sk, t.j. 60,- eur, mobilný telefón Nokia 6100 nezisteného IMEI v celkovej hodnote 6.100,- Sk, t.j. 202,- eur, čím takto pre H. I. a manželku K. I., majiteľov rodinného domu spôsobili škodu vo výške najmenej 172.237,- Sk, t.j. 5.717,- eur,

a G. I. spolu s G. V. im na spáchanie trestného činu poskytli pomoc tak, že ich po predchádzajúcej spoločnej dohode z Vranova nad Topľou do obce L. a späť priviezli osobným motorovým vozidlom zn. VW Passat ev. č. H.-XXX K., ktoré viedol G. I. za čo z odcudzených vecí dostal G. V. 2.200,- Sk, t.j. 73,- eur a G. I. 2.200,- Sk, t.j. 73,- eur a fotoaparát zn. KODAK s puzdrom,

2./ L.Z. po predchádzajúcej spoločnej dohode s ml. I.H. a ml. M.M. dňa 30.10.2006 v dopoludňajších hodinách vošli do dvora rodinného domu č. XXX v A., okr. Humenné, kde pri zadnom vchode do domu v krabíčke vypínača osvetlenia našli kľúč, ktorým otvorili dvere na dome, vošli dnu odkiaľ z izieb odcudzili dva prstene zo žltého kovu, 3 retiazky zo žltého kovu, 3 prívesky zo žltého kovu, 1 striebornú retiazku, 1 strieborný prívesok spolu v celkovej hodnote 15.474,- Sk, t.j. 514,- eur, mobilný telefón zn. Sony Ericson T310 IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX v hodnote 1.000,- Sk, t.j. 33,- eur, tam bývajúcim C. D. st., spôsobili škodu vo výške 15.474,- Sk, t.j. 514,- eur a C. D. ml. škodu vo výške 1.000,- Sk, t.j. 33,- eur,

a G. I. spolu s G. V. im na spáchanie trestného činu poskytli pomoc tak, že ich po predchádzajúcej vzájomnej dohode z Vranova nad Topľou do obce A. a späť priviezli osobným motorovým vozidlom zn. VW Passat ev. č. H.-XXX K., ktoré viedol G. I., za čo dostali odmenu vo forme časti odcudzených vecí,

lebo nebolo dokázané, že skutky spáchali obžalovaní.

Zároveň podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku boli poškodení H. I. a K. I. s nárokom na náhradu škody odkázaní na civilný proces.

Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal prokurátor odvolanie, ktoré následne aj bližšie písomne odôvodnil. Uviedol, že oslobodzujúci výrok rozsudku považuje za nesprávny, keď súd podľa jeho názoru nezhodnotil všetky vykonané dôkazy každý jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti. Súd majúci vedomosť o skoršom odsúdení za tie isté skutky obvinených B. T. a G. G., teraz v tomto konaní vystupujúcich v postavení svedkov, nepripojil a neoboznámil ako významný dôkaz trestný spis Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10T/286/2007. Má za to, že súd tak rozhodol predčasne, nevyhodnotiac vo vzťahu k žalovaným skutkom všetky známe a dostupné dôkazy. Oslobodzujúci rozsudok zdôvodnil súd skutočnosťou, že obž. G. I. aj obž. G. V. popreli spáchanie žalovaných skutkov. Prokurátor následne rekapituloval dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní, keď obž. G. I. ako obvinený vypovedal, že na žiadosť F. Q. v kritické dva dni do obcí L. a A. svojím autom odviezol F. Q., B. T. a G. G.. V aute ako spolujazdec v oboch prípadoch bol prítomný G. V.. Za odvoz z Vranova nad Topľou do oboch obcí a naspäť F. Q. sľúbil zaplatiť za naftu. V podstate zhodne vypovedal aj spoluobžalovaný G. V.. Vzhľadom na skutočnosť, že ďalší vo veci obž. F. Q. zomrel v Anglicku dňa 09.11.2021, súd uznesením sp. zn. 3T/27/2021-541 zo dňa 04.04.2022 voči nemu trestné stíhanie zastavil. Na hlavnom pojednávaní súd prečítal výpoveď obž. F. Q. z prípravného konania. Q. vypovedal, že G. I. a G. V. vedeli, že spolu s B. T. a G. G. v kritické dni idú do obcí L. a A. vykrádať rodinné domy. Ukradnuté veci z domu v L. si po návrate rozdelili v byte G. I. vo Vranove nad Topľou. Konkrétne na päť rovnakých dielov si rozdelili mince, ktorých bolo cez 11.000,- Sk. Tam ukradnutý fotoaparát si nechal G. I.. Ukradnuté zlaté šperky si nechal B. T.. Ukradnuté zlato s T. a G. predal do záložne v Prešove a peniaze si traja rozdelili. G. I. a G. V. sa o tom dozvedeli až keď on so Q. a G. po vykonanej krádeži nastúpili do auta a následne im vyčítali, aby do krádeže neboli aj oni namočení. Za cestu sa s I. vyrovnal Q.. Keď zase išli kradnúť po druhýkrát do okresu Humenné, konkrétne do obce A., tak podľa neho I. aj V. o tom vedeli. Ďalej prokurátor poukázal na výsluch B. T. ako obvineného, v tom čase mladistvého, pri ktorom bol prítomný jeho obhajca C.. R. a matka K. T. s tým, že v ďalšej výpovedi B. T. už v postavení svedka v prípravnom konaní dňa 12.07.2007 (č.l. 124 a nasl. vyš. spisu) vypovedal po zákonom poučení, že v podstate len zopakuje svoju výpoveď, ktorú už ku skutkom učinil ako obvinený v trestnej veci vednej pod č. ORP-104/OVK-HE-2007. Podľa prokurátora vypovedal však úplne v rozpore so svojou predchádzajúcou výpoveďou vo vzťahu ku konaniu a vedomosti I. a V. a to tak, že oni skutočne o vykonaných krádežiach v rodinných domoch ním, Q. a G. nič nevedeli. Tu prvostupňový súd nedopatrením uvádza, že túto ďalšiu výpoveď B. T. v prípravnom konaní urobil dňa 12.08.2008. Prokurátor je presvedčený, že obžaloba tak bola nepochybne postavená na dvoch svedeckých výpovediach, usvedčujúcich obž. G. I. a obž. G. V. a nielen na výpovedi F. Q.. Namieta, že súd žiadnym spôsobom nezdôvodnil, prečo pri rozhodovaní o vine obžalovaných zoberal do úvahy obsah výpovede svedka B. T. zo dňa 12.07.2007 a opomenul vyhodnotiť ako dôkaz výpoveď ml. B. T., ktorú urobil ako obvinený dňa 12.05.2007 za prítomnosti svojho advokáta a matky. Výpoveď F. Q. a výpoveď ml. B. T. v postavení obvineného zo dňa 12.07.2007 v prípravnom konaní podľa prokurátora nevykazujú zásadné rozpory, ktoré by mali zdôvodňovať pochybnosti o dôkaznej hodnovernosti týchto výpovedí. Z pohľadu prokuratúry obžaloba bola postavená najmä na usvedčujúcich výpovediach F. Q. a B. T.. Z obsahu podanej obžaloby, aj z výpovedí účastníkov konania malo byť súdu známe, že ml. B. T. a ml. G. G. boli v samotnom konaní za totožné skutky právoplatne odsúdení rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10T/286/2007 zo dňa 30.04.2008. Podľa neho prvostupňový súd obsah rozsudku a na vec sa vzťahujúceho obsahu trestného spisu k teraz podanej obžalobe žiadnym spôsobom nevyhodnotil. Navrhol, aby súd vyžiadal z Okresného súdu Vranov nad Topľou trestný spis zn. 10T/286/2007 a jeho obsah pri rozhodovaní v tejto veci vzal do úvahy a vyhodnotil ako dôkaz. Hodnotiac vo veci vykonané dôkazy pri záverečných rečiach, nakoniec aj obhajoba obžalovaných sčasti navrhovala skutok kvalifikovať ako prečin podielníctva s následným upustením od potrestania. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil Okresnému súdu Humenné na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

V konaní pred súdom prvého stupňa boli zákonným spôsobom vykonané dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci a to v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie. Súd vykonané dôkazy vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správnym skutkovým a následne i právnym záverom.

V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, ktoré konkrétne dôkazy vo veci vykonal, ktoré skutočnosti z nich vyplývali a na základe ktorých konkrétnych dôkazov svoje skutkové závery ustálil. Logicky popísal akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj to, prečo prokurátor dôkazné bremeno neunesol a akými právnymi úvahami sa spravoval. V tomto smere sú dôvody napadnutého rozsudku vecne správne, s týmito sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje a preto na ne aj v podrobnostiach poukazuje.

Len vzhľadom na odvolacie námietky prokurátora odvolací súd považuje za potrebné niektoré skutočnosti zvýrazniť a doplniť.

Ako je zrejmé z napadnutého rozsudku, prvostupňový súd oslobodzujúci výrok odôvodnil v podstate tým, že v danom prípade obvinenie obžalovaných V. a I. a podaná obžaloba bola postavená len na výpovedi F. Q. z prípravného konania. Svedkovia B. T. a G. G. vo svojich výpovediach zhodne tvrdili, že obžalovaní G. V. a G. I. nevedeli o tom, že idú vykradnúť nejaké domy. Žiadne iné dôkazy, ktoré by usvedčovali obžalovaných V. a I. predložené neboli. S odcudzenými predmetmi ani jeden z nich nedisponoval a ani ich nikde nepredával. Vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázané, že skutky opísané v obžalobe spáchali obžalovaní V. s I.. Preto súd prvého stupňa dospel k záveru, že v predmetnej trestnej veci je potrebné aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ a obžalovaných, keďže nebolo preukázané, že spáchali skutky, spod obžaloby oslobodiť.

S uvedeným záverom sa stotožnil aj odvolací súd. Skutočne je pravdou, že prokurátor vinu obžalovaných G. I. a G. V. založil len na jednom osamotenom dôkaze, ktorou bola výpoveď spoluobžalovaného neb. F. Q. z prípravného konania.

Krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v trestnom konaní dochádza k výraznému zásahu do základných práv jednotlivca a do jeho života, lebo môže vyústiť do uloženia trestu odňatia slobody aj na mnoho rokov. Preto takýto zásah musí mať dostatočne silné ospravedlnenie. Z procesnoprávneho pohľadu musí byť jednoznačne zistené a preukázané, že sa skutok, ktorý je predmetom obžaloby, objektívne stal, že predstavuje skutočne závažnú hrozbu pre spoločnosť ako celok a že odsúdená osoba je skutočne tá, ktorá toto konanie spáchala alebo sa na jeho páchaní podieľala. K zisteniu a osvedčeniu týchto skutočností slúžia dôkazné prostriedky, ktorými má byť preukázané mimo akúkoľvek rozumnú pochybnosť, že je obvinený, resp. obžalovaný vinný. Princíp prezumpcie neviny vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie konkrétne dôkazné bremeno; ak existujú akékoľvek rozumné pochybnosti, nie je možné ich vyložiť v neprospech obvineného, resp. obžalovaného, ale naopak je potrebné ich vyložiť v jeho prospech. Z princípu prezumpcie neviny plynie pravidlo in dubio pro reo, podľa ktorého ak nie je v dôkaznom konaní dosiahnutá praktická istota o existencii relevantných skutkových okolností, t.j. ak sú prítomné dôvodné pochybnosti vo vzťahu ku skutku či osobe páchatel'a, ktoré nie je možné odstrániť ani vykonaním ďalšieho dôkazu, je potrebné rozhodnúť v prospech obvineného. Ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nestačí na vytvorenie zákonného podkladu pre odsudzujúci výrok. Inak povedané, trestné konanie vyžaduje v tomto ohľade ten najvyšší možný stupeň istoty, ktorý možno od ľudského poznania požadovať, aspoň na úrovni všeobecného pravidla „preukázania mimo akúkoľvek rozumnú pochybnosť“ (bližšie pozri nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3094/08 z 29.04.2009).

Dôkazná situácia, pri ktorej v trestnom konaní existuje iba jediný usvedčujúci dôkaz, je z poznávacieho hľadiska neľahká a obsahuje v sebe riziko možných chýb a omylov. V takýchto prípadoch musí byť venovaná mimoriadna pozornosť dôkladnému prevereniu tohto jediného priameho usvedčujúceho

dôkazu a takýto dôkaz musí byť mimoriadne starostlivo hodnotený. Orgány činné v trestnom konaní sú povinné vyvinúť všemožné úsilie, aby tento jediný usvedčujúci dôkaz bol pokiaľ možno doplnený inými, hoci aj nepriamymi dôkazmi. Takáto povinnosť im vyplýva zo zásady oficiality a zásady vyhľadávacej (§ 2 ods. 6 a 10 Tr. poriadku), podľa ktorých orgány činné v trestnom konaní sú povinné samé vykonávať ďalšie potrebné a dostupné úkony tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti (bližšie pozri nález ÚS ČR sp. zn. III. ÚS 1624/09 z 05.03.2010).

V predmetnej trestnej veci záver o vine obžalovaných obžaloba založila len na jedinom priamom usvedčujúcom dôkaze, ktorým je výpoveď obžalovaného F. Q.. V takomto prípade mal byť tento jeden priamy dôkaz starostlivo overený radom ďalších nepriamych dôkazov potvrdzujúcich vierohodnosť priameho dôkazu o účasti obžalovaných na spáchaní skutkov, pre ktoré sú žalovaní. Ostatné nepriame dôkazy mali byť tak ucelené a navzájom previazané, aby nedávali najmenšiu pochybnosť o vierohodnosti jedného usvedčujúceho dôkazu a samotný tento dôkaz mal byť preverený všetkými dostupnými prostriedkami, ktoré umožňuje Trestný poriadok (bližšie uznesenie NS SR sp. zn. 2Toš/4/2009 z 26.02.2010).

Z obsahu spisu je však zrejmé, že tvrdenia F. Q. o účasti obžalovaných na páchaní trestného činu nielenže neboli overené žiadnym ďalším, aspoň nepriamym dôkazom, ale boli priamo spochybnené ďalšími priamymi dôkazmi a to výpoveďami svedkov G. G. a B. T., ako aj výpoveďami samotných obžalovaných G. I. a G. V..

V prvom rade je potrebné poukázať na to, že obžalovaný G. I. a G. V. od počiatku popierali, aby mali vedomosť o páchaní trestných činov F. Q. spolu s G. G. a B. T., ako aj o tom, aby im úmyselne poskytli pomoc pri ich páchaní.

Uvedenú obranu obžalovaných potvrdili vo svojich svedeckých výpovediach G. G. a B. T., ktorí spoločne s F. Q. priamo spáchali predmetný trestný čin krádeže a porušovania domovej slobody, za ktorý aj v inom konaní už boli právoplatne odsúdení (rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10T/286/2007 z 30.04.2008). Obaja títo svedkovia zhodne uviedli, že obžalovaní I. a V. o tom, že idú kradnúť nevedeli a že im to nepovedali ani po spáchaní trestných činov.

Pokiaľ v súvislosti s tým prokurátor namieta, že okresný súd neprihliadol aj na výpoveď B. T. v procesnom postavení obvineného, tak je potrebné uviesť, že okresný súd postupoval správne.

O predmetných trestných činoch sa pôvodne viedlo spoločné konanie proti obvineným F. Q., ml. B. T., ml. G. G., G. I. a G. V.. Uznesením vyšetrovateľa PZ z 29.06.2007 však bola trestná vec obvinených F. Q., G. I. a G. V. vylúčená na samostatné konanie a tak sa B. T. a G. G. dostali do procesného postavenia svedkov. Preto boli obaja dňa 12.07.2007 vo veci vypočutí ako svedkovia.

Platí, že osoba, ktorá bola pôvodne spoluobvinená a u ktorej toto procesné postavenie zaniklo vylúčením veci zo spoločného konania (§ 21 ods. 1 Tr. poriadku), prípadne skončením trestného stíhania v dôsledku jeho zastavenia alebo v dôsledku právoplatného rozsudku, sa vo veci proti bývalému spoluobvinenému vypočuje ako svedok. Ak sa ešte vedie spoločné trestné stíhanie, nemôže byť spoluobvinený vypočutý o trestnej činnosti iného spoluobvineného ako svedok, a to ani vtedy, keď vypovedá o trestnom čine, pre ktorý sám nie je trestne stíhaný. V takejto situácii môže vypovedať len vo forme výpovede obvineného. Zápisnicu o výpovedi, ktorú osoba, ktorá sa vypočuje ako svedok, prípadne by prichádzal do úvahy jej výsluch ako svedka, keby tu neboli prekážky uvedené v § 263 ods. 3 písm. a) Tr. poriadku, urobila v procesnom postavení spoluobvineného, možno prečítať len za podmienok § 263 ods. 3 Tr. poriadku. Toto ustanovenie sa použije analogicky aj v prípade, ak sa proti osobám zúčastneným na trestnom čine (spolupáchateľom, účastníkom, podielnikom a pod.) viedlo trestné stíhanie od začiatku samostatne a niektorá z týchto osôb je vypočúvaná ako svedok [prípadne by prichádzal do úvahy jej výsluch ako svedka, keby tu neboli prekážky uvedené v § 263 ods. 3 písm. a) Tr. poriadku] v trestnej veci inej, na trestnom čine zúčastnenej osoby (pozri S 45/1978).

Úprava možnosti čítania zápisnice o skoršom výsluchu či už obžalovaného (§ 258 ods. 4 Trestného poriadku) alebo svedka (§ 264 ods. 1 Trestného poriadku) na hlavnom pojednávaní rešpektuje princíp nezameniteľnosti aktuálneho procesného postavenia vypočúvanej osoby (ktoré sa mohlo v predchádzajúcom priebehu konania zmeniť). Preto nie je možné čítať na odstraňovanie

rozporov vo výpovedi obžalovaného jeho skoršiu výpoveď ako svedka, a naopak. Pravidlo uvedené v predchádzajúcej vete nie je možné obísť čítaním zápisnice o skoršom výsluchu osoby v odlišnom než aktuálnom procesnom postavení (v predchádzajúcom priebehu konania) ako listinného dôkazu podľa § 269 Trestného poriadku. Princíp nezameniteľnosti procesného postavenia platí aj pre náhradu výpovede na hlavnom pojednávaní; za „spoluobžalovaného“ uvedeného v návete § 263 ods. 3 Trestného poriadku sa považuje osoba v takom pôvodnom procesnom postavení, ktorá už v čase konania hlavného pojednávania spoluobžalovaným nie je (konanie proti nej bolo skončené, bola vylúčená zo spoločného konania - inak by sa použilo ustanovenie § 258 ods. 4 Trestného poriadku) a túto osobu nie je možné (z faktických, nie právnych dôvodov) vypočítať ako svedka (pozri R 97/2018-I.).

Svedok, ktorý bol skôr obvinený, resp. je obvinený z účasti na trestnom čine obvineného, vo veci ktorého vypovedá, má vždy právo odmietnuť výpoveď podľa § 130 ods. 2 Tr. poriadku, a to aj vtedy, ak sa trestné stíhanie proti nemu vedie alebo viedlo samostatne. Ak svedok toto svoje právo využije, jeho skoršiu výpoveď nemožno pre dikciu § 263 ods. 3 písm. c) Tr. poriadku prečítať na hlavnom pojednávaní. Predchádzajúcu výpoveď takéhoto svedka, na hlavnom pojednávaní, je však možné prečítať na hlavnom pojednávaní len podľa § 263 ods. 4 Tr. poriadku za podmienky, že svedok bol pred výsluchom, ktorého sa zápisnica týka o svojom práve odoprieť výpoveď riadne poučený a výslovne vyhlásil, že toto právo nevyužíva a ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku (pozri R 14/2012, rovnako ZSP 27/2007).

Vzhľadom na uvedené okresný súd postupoval správne, keď prihliadol iba na zápisnicu o výsluchu svedka B. T. z 12.07.2007, a nie aj na zápisnicu o jeho výsluchu ako obvineného z 10.5.2007, ktorú na hlavnom pojednávaní nemal ani čítať, keďže na takýto postup podmienky uvedené v § 263 ods. 3, 4 Tr. poriadku splnené neboli.

V súvislosti s tým je nedôvodný aj návrh okresného prokurátora v jeho odvolaní, ktorým od krajského súdu žiada zabezpečiť spis z Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10T/286/2007, v ktorom boli 30.04.2008, na základe vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, rozsudkom B. T. a G. G. odsúdení za predmetnú trestnú činnosť. Jednak prokurátor predložil kópiu uvedeného rozsudku a jednak zo zásady prezumpcie neviny vyplýva, že odsúdenie bývalých spoluobvinených neprejudikuje vinu vo vzťahu k vylúčeným spoluobvineným, u ktorých sa vykonáva autonómne dokazovanie. Navyše je takýto návrh prokurátora nielen nedôvodný, ale aj oneskorený. Vyžiadanie spisu, ak ho prokurátor považoval za dôležitý pre náležité objasnenie veci, mali orgány činné v trestnom konaní obstaráť najneskôr do skončenia prípravného konania, ktoré prebiehalo takmer 15 rokov (trestné stíhanie bolo začaté ešte v októbri 2006, obvinenie vznesené 29.11.2006 a obžaloba podaná 23.04.2021). Z tohto dôvodu ako prekvapujúcu považuje krajský súd námietku okresného prokurátora v odvolaní, ktorou okresnému súdu vytkol nepripojenie a neoboznámenie sa so spisom sp. zn. 10T/286/2007, keď prokurátor svojou pasivitou tento spis nielen nezabezpečil počas celého prípravného konania, ale jeho vyžiadanie ani nenavrhol v konaní pred okresným súdom.

Ďalej je potrebné poukázať na to, že okrem toho, že usvedčujúcu výpoveď F. Q. vyvracajú svedecké výpovede B. T. a G. G. a výpovede obžalovaných G. I. a G. V., tak dôvodnosť obžaloby nepotvrzuje ani žiaden ďalší dôkaz. Nebolo preukázané, aby obžalovaní nejakú z odcudzených vecí predali alebo niekomu darovali či s ňou inak disponovali. Odcudzené veci do záložní v Prešove a vo Vranove nad Topľou preukázateľne odniesol F. Q. bez účasti obžalovaných I. a V. Q. bol aj organizátorom predmetnej trestnej činnosti. Pritom mal zjavne aj motív usvedčovať ďalšie osoby a to nielen z hľadiska možného zníženia trestu pre napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti, ale aj z hľadiska zníženia výšky uplatňovanej náhrady škody jej rozdelením medzi viacerých páchatel'ov. Hodnovernosť F. Q. neposilňuje ani jeho trestná minulosť, keďže podľa odpisu registra trestov, v ktorom má 4 záznamy, sa opakovane dopúšťal trestných činov krádeže, porušovania domovej slobody a poškodzovania cudzej veci, pričom bol 2-krát aj vo výkone trestu odňatia slobody.

Po starostlivom uvážení všetkých uvedených skutočností jednotlivo i v ich súhrne ani odvolací súd nemôže dospieť k inému záveru, než k akému dospel aj prvostupňový súd, teda že sú o vine obžalovaných dôvodné pochybnosti, ktoré nedovoľujú urobiť záver o tom, aby spáchali žalovaný trestný čin. Pri zachovaní zásady „in dubio pro reo“ je totiž potrebné zvoliť alternatívu pre obžalovaného najpriaznivejšiu.

Vzhľadom na tieto skutočnosti aj podľa názoru krajského súdu rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým obžalovaných spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku, teda že nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní, oslobodil je v súlade so zákonom, a tak odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.

Pre úplnosť je potrebné dodať, že nedôvodná je aj námietka obhajoby ohľadom premlčania trestného stíhania. Stíhané trestné činy mali byť správne kvalifikované ako pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s pokračujúcim prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona formou účastníka podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zákona (pozri nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 279/2021 z 11.10.2022), za ktoré bolo možné uložiť trest odňatia slobody na 6 mesiacov až na 3 roky.

Podľa § 87 ods. 1 písm. d) Tr. zákona trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je päť rokov, ak ide o prečin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky. Podľa odseku 2 písm. e) do premlčacej doby sa nezapočítava doba, po ktorú bolo prerušené trestné stíhanie. Podľa odseku 3 písm. a) premlčanie trestného stíhania sa prerušuje vznesením obvinenia pre trestný čin, o ktorého premlčanie ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi orgánu činného v trestnom konaní, sudcu pre prípravné konanie alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchateľa. Podľa odseku 4 prerušením premlčania sa začína nová premlčacia doba.

V predmetnej veci boli trestné činy spáchané 27. a 30.10.2006, obvinenie bolo vznesené 29.11.2006, trestné stíhanie bolo prerušené od 16.07.2007 do 25.08.2008 a od 30.09.2008 do 20.12.2019, pričom následne boli plynulo vykonávané úkony orgánov činných v trestnom konaní a súdu smerujúce k trestnému stíhaniu obžalovaných. Je teda vylúčené, aby uplynula 5-ročná premlčacia doba. Aj keď táto námietka v danej veci podstatná nie je, lebo obžalovaní boli oslobodení podľa priaznivejšieho dôvodu uvedeného v § 285 písm. c) Tr. poriadku, tak s ohľadom na uvedené nie je ani dôvodná.

Preto krajský súd jednomyseľne rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.